

УДК 37.09.

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ ДИЗАЙНУ СУЧАСНОГО СЕРЕДОВИЩА

СЕРГІЄНКО Олена

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова,
Миколаїв, Україна
vvs64728@gmail.com

У статті представлено використання інструментів дизайн-мислення для досягнення загального розуміння задачі та нових підходів до її вирішення. Розглянуто етапи його застосування та важливе значення у підготовці фахівців у галузі дизайну інтер'єру у вищій школі.

Ключові слова: дизайн-мислення, освіта, емпатія, дослідження.

ВСТУП

У сучасному світі починає набирати популярності дизайн-мислення, яке вчить підходити до вирішення завдань творчо та емоційно, прислухатися до побажань клієнтів та партнерів, дивлячись на завдання їхніми очима. Вміння знаходити компроміси та співпрацювати з іншими людьми в недалекому майбутньому буде дуже цінуватися.

Дизайн-мислення є методом розробки та створення продукту, який підвищує якість життя та орієнтований на користувача. Дизайн-мислення в першу чергу ставить в центр запит користувача і тільки потім можливості технічної реалізації та економічні можливості.

Здатність залишатися актуальними – лише один із плюсів дизайн-мислення. У сучасних умовах затребувані фахівці, які мають здатність знаходити нетрадиційні рішення у проблемних ситуаціях, щоб забезпечити та покращити якість життя споживача. І вища школа має бути сконцентрована на підготовці та вихованні таких фахівців.

ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

Розглянути метод дизайн-мислення стосовно сучасного освітнього середовища. Визначити, що виховання дизайн – мислення є першочерговим завданням у професійній освіті дизайнера інтер'єру та підвищує якість підготовки майбутніх фахівців.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

Дизайнер сприймає світ навколо себе як художник, визначає перше враження, запам'ятовує його і надихає на майбутні проекти. З'ясовує, що чіпляє його погляд - продумана композиція, що включає створення візуального балансу або використання кольорового рішення простору. Спостерігати та споглядати поглядом художника є невід'ємною частиною дизайн-освіти. Розвиває почуття смаку та здатність ідентифікувати сильні та слабкі сторони дизайну. Також у дизайнера має бути розвинене критичне мислення, вміння

дивитися на роботу з різних ракурсів, враховуючи культурний контекст, що впливає на дизайн.

Професія дизайнер визначає вирішувати проблеми інших людей і ставити на чільне місце емпатію до клієнта. Тому в процесі підготовки студент повинен розуміти, що перш ніж створити хороший дизайн інтер'єру, слід перейнятися співпереживанням до людини, уявити себе на його місці та зрозуміти його почуття, бажання, ідеї та вчинки, важливі саме для нього.

Завдання дизайнера полягає в тому, щоб прагнути розібратися у вчинках людей, яким вони сприймають навколишній світ, які емоційні та фізичні потреби притаманні їм. Що спричиняє у них складності? Що обмежує їхні дії у повсякденному житті? Тобто дизайнер повинен мати почуття *емпатії*, щоб розуміти для кого призначений цей проект. Розвиток студента почуття емпатії вчить вмінню почути інших, що дасть об'єктивне прийняття інформації. Як навчальні практичні завдання студентам можна дати такі теми як «Ескізний проект житлового інтер'єру для людини з обмеженими можливостями» або «Ескізний проект інтер'єру для дитини» певного віку та статі. Тут повною мірою можна висловити емпатію.

Сформулювати систему дій та питань допоможе *метод дослідження*. Для того, щоб співпереживати людині, слід провести довірчу бесіду і зрозуміти її. У ході розмови важливою складовою є повернути до себе і уважно вислухати, а потім з'ясувати, чому користувачеві важливі ті чи інші аспекти проблеми, що дає конструктивний підхід до її вирішення. Також дуже важливий *метод спостереження*. Тут може бути задіяна фотофіксація. Адже одні й самі дії, через свої фізіологічні особливості, люди роблять по-різному. Спостерігаючи за їхніми діями та взаємовідносинами з навколишнім середовищем, можна зрозуміти чого вони потребують. Результат аналізу – вибір проблеми. А правильно зрозуміти проблему – це єдиний спосіб знайти правильне дизайнерське рішення. Якщо майбутнє приміщення розробляється, наприклад, під дитячу кімнату, слід провести бесіду не тільки з батьками, але перш за все з дитиною. Зрозуміти властивості особистості, його інтереси. Виконати фотографії іграшок, приладдя для хобі, спорту та провести аналіз переваги. Якщо це інтер'єр для людини з обмеженими можливостями, визначити, що обмежує свободу її дій, які складнощі створюють її фізичні потреби. Тут можна давати завдання на складання студентом тестів та випробування їх на практиці з подальшим аналізом.

Режим генерації ідей спрямований на розв'язання проблеми. У процесі дослідження формулюється «точка зору», яка допомагає зрозуміти, над чим належить працювати, щоб допомогти людині, задовольнити її бажання. Тут дизайнер має зосередитися на розробці ідей та правильних рішень. З безлічі ідей однієї і тієї ж проблеми *вибрати відповідне рішення* для реалізації функціонального, естетично красивого та комфортного інтер'єру. Для цього дизайнер має бути не тільки компетентним, але й добре інформованим про сучасні технології. Особливо це стосується, якщо створюється інтер'єр для людини з обмеженими можливостями. Вирішення цієї складної задачі вимагає більш ретельного підходу із застосуванням нестандартного обладнання, меблів-

трансформерів, що покращить якість життя кінцевих користувачів. Відповідно дуже важливим аспектом в освітньому процесі є не лише вміння виробити нетрадиційні рішення в проблемних ситуаціях, а й постійно вивчати інновації та сучасні тенденції в галузі дизайну інтер'єру.

Наступний етап дизайн-мислення – *створення прототипу*, який демонструють користувачеві. Спочатку студент виконує у формі клаузури. Клаузура як метод пошуку ідей на етапі первинної розробки інтер'єру допоможе виявити з найбільшою чіткістю своє ставлення до теми, визначити в загальних рисах архітектурний, композиційний та художньо-естетичний задум об'єкта. Потім виконується макет - мініатюрна копія внутрішнього простору приміщення для створення презентацій, повне уявлення про планування та розміщення меблів, функціональність та комфорт майбутнього об'єкта. І, як результат вирішеної задачі, виконується ескізний проєкт інтер'єру з детальним описом.

Для вирішення завдань дизайнеру інтер'єру доводиться працювати зі спеціалістами в галузі будівництва, архітектури, електричних, водопровідних, вентиляційних комунікацій. А це має на увазі командну роботу. Де має бути повне порозуміння - адже бригада будівельників для втілення проєкту має чітко розуміти, яке завдання поставив перед ними дизайнер. Якщо немає розуміння – немає позитивного результату. Тут у студента слід розвивати такі риси, як уміння співпрацювати, вступати у партнерське спілкування.

ВИСНОВКИ

Першочерговим завданням професійної освіти дизайнерів інтер'єру є виховання у студентів неординарного мислення, вміння враховувати іншу точку зору, формування власного бачення проблеми та способи її вирішення. У процесі навчання та підвищення якості підготовки майбутніх фахівців необхідно спрямовувати студентів на здатність розвивати в собі дизайн-мислення для формування здатності гармонійно поєднувати технології нового століття, художню красу та доцільність. Ця концепція допомагає змінювати навколишній світ на краще та розуміти почуття інших людей, використовуючи ці знання на благо.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Білл Барнет, Дейв Еванс. Дизайн-мислення. Спроєктуй своє життя. Київ: Наш формат, 2018 р. 223 с.

SERHIENKO O.

METHODICAL ASPECTS OF TEACHING THE DESIGN OF THE MODERN ENVIRONMENT

The article presents the use of design thinking tools to achieve a common understanding of the problem and new approaches to its solution. The stages of its application and importance in the training of specialists in the field of interior design in higher education are considered.

Key words: *design thinking, education, empathy, research.*